

[Thoft]

Når jeg tænker på meget af det, regeringen har foretaget sig, er der jo bl.a. sket det, at man ved overvæltningen af byrder på amter og kommuner har forhøjet de proportionale skatter. Det rammer entydigt asocialt, og når det drejer sig om mikrobølgeovne, videobånd og den slags, ser jeg ingen grund til at lempe afgiften, sådan som det er foreslået af regeringen.

Jeg mener, at opstramningerne i rejsegodsbekendtgørelsen skulle kunne løse de afgørende problemer, såfremt man da fortolker det nye begreb »en indkøbsrejse« rimeligt, for er det sådan, at hvis man bare læsser folk på disse busture af ved Gottorp Slot og lader dem vade en tur ind omkring slottet, er der ikke længere tale om indkøbsrejse, så synes jeg, vi har problemerne.

Jeg synes også, vi kan få problemer, hvis ikke man fortolker reglerne så stramt, at man må ophøre med at købe dybfrysere og køleskabe som en del af sit rejsegods, men det er måske netop regeringens holdning, at man skal stramme op dér, og hvis det er tilfældet, er der håb om, at det kan fungere.

SF agter altså ikke at støtte afgiftslempelserne, men tilsiger regeringen støtte til forhøjelsen af afgiften for visse varevogne og til at ændre rejsegodsbekendtgørelsen.

For nu at være sikker på, at skatteministeren har forstået, hvad jeg siger, skal jeg anmode ham om at bekræfte, at regeringen står fast på 2-døgns reglen, og at det ikke er underhånds aftalt med EF, at prisen for de skærpede grænsehandelsregler er, at 2-døgns reglen bliver fjernet eller lempet.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil begynde med at gøre nogle bemærkninger om de nye regler i rejsegodsbekendtgørelsen, som de er skitseret af ministeren. Vi synes, det lyder fornuftigt. Jeg kan forstå, at nedsættelsen af beløbene svarer til, at vi har en stærk og fast krone, og 1-døgns reglens indskærpelse af, at man i dette tilfælde kun har lov til at tage varer med over grænsen for $\frac{1}{10}$, håber vi der er tilslutning til fra alle, men er der besværligheder med den, kan vi tilsige ministeren fuld støtte til at tage de besværligheder, der måtte følge, når den skal gennemføres. Det er der ingen problemer med.

Så står jeg her med en pressemeddelelse dateret København, den 7. april 1987 og underskrevet, ja, den er ikke underskrevet, men den er overskrevet af Ministeriet for Skatter og Afgifter. Jeg går ud fra, ministeren tager ansvaret for den.

Skatteministeren har herudover underskrevet en ændring i rejsegodsbekendtgørelsen, som får virkning for rejsende fra og med i dag, den 7. april. Jeg vil gerne spørge, på hvilket grundlag ministeren kan lade sit ministerium udsende sådan en regel? Ministeren har i dag offentliggjort i Lovtidende:

»Bekendtgørelsen træder i kraft ved offentliggørelsen i Lovtidende.«

Det er dateret af Ministeriet for Skatter og Afgifter den 6. april, Lovtidende nr. 23. Det hæfte, som denne bekendtgørelse er offentliggjort i, er udgivet den 7. april. Den har ikke været offentligheden i hænde før ved middagstid. Biblioteket her i Folketinget, der dog i hvert fald burde være et af de første steder, den blev kendt, har ikke fået den før ved middagstid. På hvilket grundlag er denne pressemeddelelse fra ministeriet udsendt? Har man søgt at bilde folk ind, at den gælder fra daggy i dag?

Jeg vil gerne sige, at hvis det er den linje, som Skatteministeriet fra nu af anlægger, så støtter vi den ikke. Det er en fremgangsmåde, som selv enevælden ikke tillod sig. Det må være sådan, at befolkningen ved, hvad den har at rette sig efter.

Ministeren taler, jeg havde nær sagt, både når det er meget nødvendigt, og når det er mindre nødvendigt, om retssikkerhed. Hvis man først kommer ind på, at et ministerium udsender en pressemeddelelse og meddeler, at dit og dat gælder, uden at det har været offentliggjort på ordentlig vis, er der ingen retssikkerhed tilbage, og hvis ministeren havde tid til at høre efter et øjeblik, ville jeg gerne have, at ministeren besvarede dette spørgsmål: er der i dag ved grænsen givet besked til folk, før det var muligt ad de rette kanaler at sætte sig ind i det, om, at de ikke kunne købe efter de gældende regler? Så vil jeg gerne spørge, hvorledes man har tænkt sig at rette det. Og hvis tolderne har givet besked ved indrejsen til Vesttyskland, før dette kan være trådt i kraft, hvordan har ministeren så tænkt sig, at disse mennesker skal søge erstatning?